آیا ترجیح می دهید با علائم رنج آور زندگی کنید ولی داروها و سایر مداخلات روانشناختی را به دلیل این باور اشتباه به کار نبندید؟ این را بدانیم که مشکلات مربوط به سلامت روان، بسیار شایع هستند و ممکن است هرکسی نوعی از آن را در دوره ای از زندگی خود تجربه کند. در واقع تلاش برای حل مشکلات روانپزشکی و روانشناختی خود یا دیگران، باعث اعتماد به نفس، سرافرازی و شادی است.

آیا روانپزشکان بیش از حد دارو تجویز می کنند؟

آیا می دانید اعتماد به پزشک، یکی از عوامل مهم درمان است؟ این فکر که روانپزشکان بی دلیل داروها را تجویز می کنند یکی دیگر از مسائلی است که می تواند روند بهبودی را کند نماید. *مراجعه به یک روانپزشک به معنای این است که او بهتر از من و هر پزشک متخصص دیگر، روش درمان، نوع و میزان داروها را تشخیص می‌دهد. دیگران در صورتی شایستگی اظهار نظر در این زمینه را دارند که در آن رشته تحصیل کرده و تخصص علمی کافی داشته باشند.

آیا داروهای روانپزشکی فقط تسکین دهنده هستند و جنبه درمانی ندارند؟

*این اعتقاد که داروها تنها علائم و مشکلات را کنترل کرده و علت اصلی را درمان نمی کنند، یکی از دیگر باورهای غلط و شایعی است که در جامعه وجود دارد.

*نکته مهم این است که دوره درمان باید زیر نظر پزشک متخصص، به طور کامل و بدون قطع خودسرانه دارو طی شود. برای مثال، همانگونه که در بیماری های عفونی اگر شما طبق دستور پزشک آنتی بیوتیک را مصرف نکرده و دوره درمان را کامل نکنید، عفونت جدی تر شده و علائم بیماری به طور شدیدتری بر می گردد، در اختلالات روانپزشکی نیز قطع و یا تغییر خودسرانه در میزان داروها، می تواند عواقب وخیمی داشته باشد.

* مانند بسیاری از بیماری های دیگر، بعضی از مشکلات مربوط به سلامت روان نیز به دوره طولانی تر و یا مستمر درمان دارویی نیاز دارند، ضمن اینکه معمولا روانپزشک می تواند در صورت صلاحدید از دارو درمانی همراه با روش های دیگر درمان، از قبیل روان درمانی، رفتاردرمانی، شناخت درمانی، خانواده درمانی و مشاوره برای بهبود سریعتر و موثرتر مراجعه کننده خود، استفاده کند.

دانشگاه علوم پزشکی تبت حیدریه

بیمارستان آموزشی درمانی نهم دی

باورهای نادرست استفاده از دارو

تهیه و تنظیم:

واحد آموزش سلامت

تماس: ۵۲۲۲۶۰۱۶– داخلی ۴۵۰

بهار ۱۴۰۲

9DH FBADSP شماره بازنگری :0 تاریخ آخرین بازنگری : ۱۴۰۲/۳/۱۷

باورهای نادرست استفاده از دارو

حدود ۶۰ سال است که از کشف داروهای مختلف روانپزشکی می گذرد. پدیده ای که به عنوان یک انقلاب در درمان و حل مشکلات روانی و رفتاری مطرح بوده و علم روانپزشکی را وارد مرحله جدیدی کرده است.

آیا می دانید که یک باور غلط، می تواند سهم شما را از داشتن یک زندگی آرام تر، کارآمدتر و سالم تر کاهش دهد؟

صحبت از یک معجزه نیست. صحبت از برخی مقاومت های بی پایه و اساس و غیر علمی است که می تواند ما و اطرافیان را درگیر یک عمر زندگی همراه با درد و رنج کند. اگر موافق باشید این باورها را با هم مرور می کنیم. شاید بتوانیم راحت تر تصمیم بگیریم.

آیا داروهای روانپزشکی اعتیادآورند؟

*فردی که سالهاست به تجویز پزشک، داروهای قلبی و عروقی استفاده می کند، آیا او معتاد است؟

*فرد دیگری به دلیل افسردگی به روانپزشک مراجعه کرده است و به تشخیص وی لازم است مدتی داروهای ضد افسردگی استفاده کند. آیا او با مصرف داروهایی که توسط پزشک متخصص صورت گرفته است معتاد می شود؟

آیا داروهای روانپزشکی عوارض جانبی خطرناکی دارند؟

*آیا تنها داروهای روانپزشکی عوارض جانبی دارند؟ با عوارض جانبی داروهای درمان سردرد، داروهای قلبی و عروقی، داروهای موثر در مشکلات تیروئید، فشارخون و غیره آشنا هستید؟

در حقیقت بعضی از داروها در برخی از افراد تا حدودی با عوارض جانبی همراه هستند و این پزشک متخصص است که می تواند تا حد امکان با تجویز داروهای دیگر، از این عوارض ناخوشایند جلوگیری کند.

با اینکه برخی از بیماران با اثرات جانبی داروهای روانپزشکی مواجه می شوند ولی منافع استفاده از دارو بیش از عوارض جانبی منفی آن می باشد. **در واقع، بهبودی که به دنبال استفاده از دارو ایجاد می شود مهم تر از اثرات جانبی آن است.** ضمن اینکه پزشک متخصص می تواند تا حدودی این عوارض را کنترل کند.

آیا داروهای روانپزشکی فقط برای مبتلایان به اختلالات شدید روانپزشکی است؟

طیف وسیعی از داروهای روانپزشکی با مقدار مصرف متفاوت وجود دارد.

برای مثال، فردی علائم افسردگی دارد یعنی احساس خستگی و بی انگیزگی می کند، خلق پایینی دارد و... سوال اینجاست که چرا این فرد، خود و اطرافیان را درگیر یک زندگی رنج آور می‌کند؟ تنها به دلیل وجود این باور که بیمار روانی نیستم تا دارو مصرف کنم. در حالی که با تجویز به موقع داروی ضد افسردگی و سایر مراقبت های ضروری توسط روانپزشک، به راحتی مشکل وی قابل حل است.

* آیا می دانید والدین افسرده، فرزندان افسرده و مضطرب را پرورش می دهند؟ در واقع جلوگیری از تشدید مشکلات روانپزشکی نیز مانند تمام بیماری ها، به درمان به موقع آن وابسته است.

آیا مصرف داروهای روانپزشکی شرم آور است؟

بعضی اعتقاد دارند که " اگر دیگران بفهمند که من داروی روانپزشکی مصرف می کنم مرا طرد می کنند " یا " اگر من داروی روانپزشکی استفاده کنم برچسب بیمار روانی به من زده می شود و این ننگ آور است" آیا از اینکه برای بهبود وضعیت خود تلاش می کنید، شرمگین هستید؟